

[H. C. Hansen.]

satserne med gennemsnitligt 25 pct. Måden, hvorpå — teknisk, havde jeg nær sagt — dette sidste er sket, kan vi nærmere drøfte i et udvalg. Vi har den opfattelse, at den procentvise forhøjelse er noget for høj for de mindste indtægter.

Man foreslår som en ny bestemmelse, at værnescatten ikke skal indregnes i det dyrtidsregulerende pristal. Vi har allerede fra mit partis side givet udtryk for — jeg gjorde det på mit partis vegne forleden dag under tolddebatten —, at mit parti ikke kan medvirke til denne bestemmelses gennemførelse, og at den derfor må udgå af forslaget. Jeg skal i dag tilføje, at jeg slet ikke forstår den politiske hensigt med at foreslå en sådan bestemmelse samme dag, som der forelægges et mæglingforslag, hvorefter pristalsreguleringen af lønningerne skal fortsættes uforandret. Men til belysning af forslaget beder jeg dog den højtærede finansminister oplyse, hvad det ville betyde for pristallet, hvis den pågældende bestemmelse blev gennemført. Jeg har gjort nogle forsøg på at få opklaret, hvad der egentlig praktisk ligger bag dette forslag vedrørende pristalsreguleringen, men jeg erkender uden videre, at det ikke har været mig muligt at tilvejebringe fornøden klarhed. Det er måske rigtigt, som også „Berlingske Tidende“ forleden nævnte det, at denne bestemmelse er en reminiscens fra det oprindelige regeringsforslag med de 6 000 kr.s bundgrænse.

„Berlingske Tidende“ mente jo, at dette forslag om de 6 000 kr. blev ændret i en sådan hast, at man glemte at tage den dertil svarende bestemmelse om pristallet ud. Hvis det er tilfældet, kan vi hurtigt blive færdige med sagen, men jeg har en fornemmelse af, at rent teknisk ville regeringens forslag kun få virkning for den del af pristalsberegningen, der vedrører hovedstaden. Jeg tør ikke sige, om det er rigtigt, men selvom mit parti på forhånd bestemt erklærer sig imod en bestemmelse som den foreslåede, vil jeg alligevel bede ministeren om til underretning for os at lade tilvejebringe fornødne oplysninger om den foreslåede bestemmelses virkning.

Det er egentlig, hvad jeg har at sige om selve det lovforslag, der foreligger til behandling. Må jeg have lov til dertil at knytte enkelte andre bemærkninger.

Jeg opfatter stillingen derhen, at det af tekniske grunde er nødvendigt, at vi inden den 1. april færdigbehandler udskrivningsloven, loven om den fælleskommunale udligningsfond, tillægsindkomstskatten, måske

tillægsafgiften af visse motorkøretøjer, værnescatten og forslaget om børnetilskud. Om disse forslag, der iøvrigt er eller vil blive nærmere kommenteret af mit partis særlige ordførere, skal jeg kun sige, at vi er villige til at medvirke sagligt til endogså hurtig forhandling. Vi forbeholder os dog i udvalget nærmere at drøfte visse ændringer i skalerne, der tilsigter at droppe nogle af de laveste skattesatser, ud fra den betragtning, at vi tvivler på, at det i det hele taget kan betale sig at lade pengene opkræve.

Forholdet må imidlertid forekomme et andet, hvad afgiftslovene angår, og måske også et andet, hvis regeringen er i stand til allerede på nuværende tidspunkt at give os en oversigt over sine samlede skatteplaner. Jeg ser imidlertid ikke nogen mulighed for på det grundlag, der foreligger, at de forelagte afgiftslove kan færdigbehandles inden 1. april, og mit partis opfattelse er derfor, at det vil være hensigtsmæssigt at gennemføre en midlertidig forlængelse af disse love for et par måneder, måske dog allerede nu med enkelte ændringer — jeg ved ikke, om der kan foreligge et eller andet forhold, som det må synes praktisk og rimeligt at ordne allerede nu og undlade at vente med til den endelige færdigbehandling —, men det vil være bedst egnet til nærmere at gennemgås i et udvalg.

Men finansministeren bør, inden forhandlingerne virkelig kan komme i gang om disse skatteforslag, her eller i udvalget oplyse, hvilke merudgifter og hvor store der for statens vedkommende kan ventes i det kommende finansår, og hvordan ministeren agter at skaffe dækning derfor. Endvidere synes jeg, vi må have frem i konkret form, om finansministeren yderligere sigter på et overskud på statens finanser. Hvis han gør det, hvor stort tænker han sig da dette, og — hvad der jo nok har endnu større interesse — hvordan agter finansministeren dette tilvejebragt, hvis han har sådanne planer? Skal det ske gennem nye skatter, eller omgås regeringen med hidtil ukendte planer om en formindskelse af udgifterne?

Er det finansministerens hensigt, således som det fremgik af debatten forleden dag, og som ministeren også har omtalt det i sin kronik i „Nationaltidende“ i går, trods afstemningen i folketinget at søge en påtænkt udvidelse af liberaliseringen efterfulgt af en toldforhøjelse, og er forholdet det, at denne toldforhøjelse indgår i regeringens samlede skatteplaner? Synderlig realistisk vil en sådan betragtningsmåde efter mit partis skøn ikke være. Hvad mit parti sagde i sin dagsorden i torsdags, vil dække vor politik